

Scrisoare deschisa

Corupția, neocominternismul și KGB-ul

Rând pe rând oamenii sovietelor și sateliților URSS-ului, din 1989, au ieșit din scenă (Militaru, Iliescu, șamd), iar alții, mai tineri, nu mai au totuși același spațiu de manevră. KGB-ul, GRU-ul știu foarte bine că politicieni sunt trecători. Serviciile amintite și un fost satelit și în continuare satelit fidel au mizat și mizează în continuare pe oamenii de cultură care sunt pionii aproape perfect camunflați, pe de o parte și pe de altă parte sunt parteneri de lungă durată. Așa se face că ne confruntăm azi, pe față, cu un virulent NEOCOMINTERNISM (reprezentat de oameni de cultură, de reviste, partide, fundații și asociații).

Dar și această coloană a KGB-ului și a satelitului său principal nu e invizibilă; pentru extrem de puținii oameni care cunosc istoria și cultura românilor. Pentru acești „inițiați” neocominterniști au nume și chipuri precise, chiar dacă unii sunt „acoperiți” prin burse și premii din America, de exemplu (vezi și lucrările lui Larry Watts).

Ca urmare KGB-ul a lansat și îngrijit prin uneltele sale autohtone un mecanism-motor sui generis, care se întreține singur fără nici un suport; mecanism-motor ce merge până la distrugerea organismului în care a fost implementat. Mecanismul a fost lansat și în România și în Moldova și genialitatea lui e că se dezvoltă rapid, precum cancerul, cu forțe locale, fără costuri pentru inițiatori și mai ales nu lasă urme. Corupția, căci despre ea este vorba, găsește adepți aborigeni cu nemiluita - cade unul, răsar zece. Un fost consilier prezidențial (1992-1996), îmi spunea că atât el cât și alții sesizau președintelui (de la Cotroceni) că un ministru, că un înalt demnitar a furat/prădat, iar președintele, niciodată, nu zicea nimica, niciodată nu trăda vreun sentiment. După o jumătate de an, după un an se întâmpla ca persoana în cauza să fie mutată, de regulă, într-o poziție mai înaltă! Fără aparentă legătură cu sesizarea făcută anterior.

Odată corupția amorsată la cele mai înalte nivele din executiv, din parlament și din justiție, din servicii ea s-a generalizat până la nivelul la care o putem intui și vedea, câte puțin astăzi din acțiunile DNA din ultimul an. Prădarea Transilvaniei de păduri, castele, moșii răscumpărate demult, dar și de imobile construite din fondurile adunate de la iobagii români pentru școli și doar administrate de ordinele catolice este parte a mecanismului; prădare supravegheată de serviciile străine și curios neobservate de justiție, de parlamentele, de executivile și de serviciile de informații de la București. Să fie numai prostie!? Posibil, totuși greu de crezut.